

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0184/2013

31.5.2013

AJÁNLÁS

az Európai Unió és a Mauritániai Iszlám Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodással előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás kétéves időszakra történő megállapításáról szóló, az említett két fél között létrejött jegyzőkönyv megkötésére vonatkozó tanácsi határozattervezetről
(15777/2012 – C7-0419/2012 – 2012/0258(NLE))

Halászati Bizottság

Előadó: Gabriel Mato Adrover

Az eljárások jelölései

- * Konzultációs eljárás
- *** Egyetértési eljárás
- ***I Rendes jogalkotási eljárás (első olvasat)
- ***II Rendes jogalkotási eljárás (második olvasat)
- ***III Rendes jogalkotási eljárás (harmadik olvasat)

(Az eljárás típusa a jogszabálytervezetben javasolt jogalaptól függ.)

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁS-TERVEZETE	5
INDOKOLÁS	6
VÉLEMÉNY A FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	14
VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	18
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	21

AZ EURÓPAI PARLAMENT JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁS-TERVEZETE

**a címről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről
(15777/2012 – C7-0419/2012 – 2012/0258(NLE))**

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (15777/2012),
 - tekintettel az Európai Unió és a Mauritániai Iszlám Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodással előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás kétéves időszakra történő megállapításáról szóló jegyzőkönyv tervezetére (15781/2012),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikke (2) bekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0419/2012),
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság ajánlására és a Fejlesztési Bizottság és a Költségvetési Bizottság véleményére (A7-0184/2013),
1. nem ért egyet a megállapodás megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy tájékoztassa a Tanácsot arról, hogy a megállapodás nem köthető meg;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a Mauritániai Iszlám Köztársaság kormányainak és parlamentjeinek.

INDOKOLÁS

Mauritánia nomádok lakta ország, amely annak ellenére, hogy ott található a világ egyik leggazdagabb halászati területe, nem rendelkezik halászati hagyománnyal. A mauritániai ipari flotta 80%-ban kínai, a kisüzemi flotta pedig nagymértékben szenegáli. A nemzeti halászflootta hiánya valószínűleg a nomád életmódban valamint a gazdasági források és a politikai akarat hiányában gyökerezik. A fentiek miatt Mauritánia halászati forrásainak kiaknázását inkább külföldi, köztük európai uniós flottáknak engedi át.

A gazdaság tekintetében a halászat az exportbevételek 50%-át és a GNP 29%-át teszi ki. Az exporttal és a feldolgozással foglalkozó vállalatok alapvetően vegyesvállalatok. A halászat szintén jelentős számú, a modern ágazat álláshelyeinek 36%-át kitevő álláshelyet kínál.

Mauritániával fenntartott kapcsolataiban az Európai Uniónak a külföldi befektetésnek kedvező, megfelelő körülmények megteremtése érdekében segítenie kell az ország gazdasági és társadalmi fejlődését. Az EU-nak továbbá ágazati támogatást kell felajánlania Mauritánia számára annak érdekében, hogy az ország fenntartható módon gazdálkodjon halászati forrásaival, valamint hogy a felelősségteljes kormányzás elveinek alkalmazása és a nemzetközi tengerjogi szabályok betartása révén képes legyen fellépni a jogellenes halászat ellen.

A segítségnyújtás nagyrészt közvetlenül megvalósítható egy megfelelő halászati megállapodás és jegyzőkönyv révén, melynek értelmében az EU csak azokhoz a többletforrásokhoz férhet hozzá, amelyeket az ország nem aknáz ki élelmezésbiztonsága megőrzése érdekében¹. A halászati erőforrások kiaknázását olyan szinteken kell megvalósítani, amelyek képesek azok maximális fenntartható hozamát biztosítani, valamint meg kell hozni azokat a technikai intézkedéseket, amelyek a halászatot hosszú távon biztosítják, így hatékony ellenőrzési intézkedéseket is a jogellenes halászat megakadályozása érdekében.

Ezeket a feltételeket valamennyi, a mauritániai halászati területen tevékenykedő flotta számára elő kell írni egy egységes, egyenlő feltételekkel megvalósított kiaknázási rendszer biztosítása érdekében, amelyben nem érvényesül diszkrimináció, és amely a fennmaradó források tekintetében preferenciális elbánást biztosít az EU számára. Ez a rendszer átláthatóságot követel meg Mauritániától a harmadik felekkel kötött kétoldalú halászati megállapodások vonatkozásában.

Az EU összehangolja politikáit annak érdekében, hogy megőrizze következetességét és külső tevékenységeiben érvényt szerezzen értekeinek és elveinek. Ebben az értelemben az EU (és az együttműködési hivatalok révén annak tagállamai) által Mauritániának kínált segítség számottevő és különféle jellegű támogatási programokon keresztül valósul meg².

¹ Összhangban az ENSZ tengerjogi egyezményének 62. cikkével.

² A „Mauritániára vonatkozó 2008–2013-as, a kormányzásra, az infrastruktúrára és regionális integrációra irányuló befektetést elősegítő stratégia” keretében Mauritánia 156 millió eurót kapott, valamint 3,2 millió euró sürgősségi segélyben részesült. A terrorizmus elleni fellépést szolgáló, a „Száhil öv biztonságát és fejlődését szolgáló stratégia” keretében az EU 52,8 millió euró (2011-ben 25 millió euró) támogatást biztosított Mauritániának. A Száhil övben kialakult élelmezési válság enyhítését célzó uniós program keretében az EU

Egyértelművé kell tenni, hogy a halászati megegyezés keretében nyújtott ágazati támogatás nem az egyetlen uniós együttműködési támogatás, amiben Mauritánia részesül.

Az új halászati jegyzőkönyvet az alábbi szempontok figyelembevételével kell értékelni:

- Az állománytöbbletből adódó halászati lehetőségek, és az uniós flotta elsőbbségi hozzáférése.
- A jegyzőkönyvben megállapított technikai feltételeket a diszkrimináció elkerülése érdekében valamennyi külföldi flottára alkalmazni kell, és e feltételeknek jövedelmező halászati tevékenység létrejöttét kell eredményezniük a fenntarthatóság tiszteletben tartása mellett. A szóban forgó feltételeknek az előző jegyzőkönyvhöz képest való bármilyen változása hatásvizsgálat tárgyát képezi (pl. kirakodási lehetőség a Kanári-szigeteken).
- A pénzügyi hozzájárulás a halászati lehetőségekhez igazodik, és a hajótulajdonosok magánjellegű hozzájárulásai ezzel arányosak lesznek.

Az új halászati jegyzőkönyv elemzése

Kétségtelen, hogy a halászati termékek volumene, fajtája és a pénzügyi hozzájárulás szempontjából ez a legfontosabb halászati megállapodás az EU számára. Az Európai Bizottság 15 hónapig tartó tárgyalásokat követően 2012. július 26-án parafálta a Mauritániával létrejött halászati jegyzőkönyvet, mely kezdetben 2 éves időszakra szól. Az Európai Unió Tanácsa 2012. december 3-án az előirányzott költségvetés egy részének elvesztésétől tartó Bizottság kérésére kénytelen volt aláírni a jegyzőkönyv ideiglenes alkalmazását. A mauritániai fél 2012. december 16-án ellenjegyezte a jegyzőkönyvet, amely ezzel a dátummal az Európai Parlament jóváhagyásáig ideiglenesen hatályba lépett.

A szóban forgó új jegyzőkönyv évi 110 millió eurót irányoz elő, amelyből évi 70 milliót az EU biztosít (évi 67 millió euró a halállományhoz való hozzáféréshez és évi 3 millió euró ágazati támogatás). A fennmaradó évi 40 millió eurót az iparág biztosítja a halászati engedélyekért fizetett díjak formájában.

12 tagállam, köztük az alábbi országok mintegy száz hajója kap hozzáférést: Spanyolország, Olaszország, Portugália, Görögország, Franciaország, Egyesült Királyság, Málta, Hollandia, Németország, Lengyelország, Litvánia és Lettország. Már nem a hajók száma, hanem a fogások mennyisége a fontos¹.

8, az alábbiak szerint felosztott kategória létezik: nyílt tengeri fajok halászata, tengerfenéken élő fajok és szürke tőkehal, mézhéjú állatok (mélyvízi garnélarák, fűrészes garnélarák, languszta és tarisznyarák) és tonhalak. Létezik még a lábasfejűek kategóriája is, ezek halászati lehetősége 0.

A jegyzőkönyv elismeri az EU flottájának elsőbbségi hozzáférését, a megkülönböztetésmentességet és az emberi jogok tiszteletben tartását Mauritániában.

2012-ben 337 millió euró, a Maliból érkező migrációs áramlás okozta problémák csökkentésére pedig 19 millió euró értékben nyújtott humanitárius segítyt az országnak.

¹ A nyíltvízi fajok, rákfélék és a szürke tőkehal vonatkozásában a fogások mennyisége 307 400 tonnában van megállapítva.

Halászati lehetőségek és technikai feltételek

A legfontosabb az általános kvótarendszer bevezetése, mely a hajók űrtartalmán alapuló erő kifejtést váltja fel. Ez folyamatos konfliktusokat eredményez majd a helyi hatóságokkal a fogás mérlegelése kapcsán.

Lábasfejűek: nem halászhatók, bár a jegyzőkönyv hatályba lépésétől számított egy év elteltével lehetőség van a helyzet felülvizsgálatára. Ez azonban kevésbé valószínű, mivel az Európai Bizottság úgy nyilatkozott, hogy az adott körülmények között a jelenlegi jegyzőkönyv a legtöbb, amit el lehet érni. Nehéz elképzelni, hogy a helyzet a tényleges kifizetést követően javulni fog. Nem indokolt, hogy a Bizottság ne igazítsa a hozzájárulás szintjét a halászati lehetőségek ezen igen jelentős és költséges csökkentéséhez (ilyen módon lehetőséget hagyva az utólagos emelést célzó, a kvóták e kategóriában való bevezetését követő újratárgyalásra).

A Spanyol Oceanográfiai Intézet (IEO), mely a jegyzőkönyv által elismert szervezet, a közelmúltban jelentést készített a polipok helyzetéről, melyben azt bizonyítja, hogy e faj védettségi helyzete nem rossz, épp ellenkezőleg, a maximális fenntartható hozamnak megfelelő biomassza szintjein (32 000 tonna) áll, miután az utóbbi években mintegy 30%-kal csökkentették az erő kifejtést. Az Európai Bizottság azonban nem vette figyelembe ezt a tanulmányt, mivel helyette a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) tanácsadására támaszkodik, amely 2008-as adatokon alapul.

Az IEO jelentése elavulttá tenné az Európai Parlament 2011. május 12-i állásfoglalásának H. pontjában foglaltakat¹, miszerint a Mauritániával aláírt halászati megállapodás hozzájárult a polip túlhalászatához, csökkentve a mauritániai halászok halászati lehetőségeit és versenyelőnybe hozva az EU halászati iparágát. Az elmúlt hónapok fogásra vonatkozó adatai a polip és egyéb fajok rendkívüli bőségét mutatják, ami árcsökkenést eredményezett a piacon.

A HTMGB jelentésében azt is megállapítja, hogy Mauritániában 200, fagyasztóval felszerelt vonóhálós mauritániai halászhajó, többségük más nemzetek lobogója alatt, valamint egy mintegy 900 kenuból álló, jelentős kisüzemi flotta folytatja a lábasfejűek halászatát. Megjegyzendő, hogy 200 olyan hajó, amely nem állami vagy a helyi közösségek beruházását, hanem idegen országok gazdasági érdekeit képviseli, az európai flottával szemben elsőbbségi hozzáférést élvez ehhez az állományhoz. Ez a helyzet hátrányos megkülönböztetést jelent az uniós flotta számára, holott az elsőbbségi elbánásra jogosult a többletállományok tekintetében.

Hangsúlyozni kell, hogy az előző jegyzőkönyv szerint 32 hajó volt jogosult lábasfejűek halászatára, s ezekből 24 spanyol lobogó alatt, melyek Grand Canarián, Las Palmasban állomásoztak. Ezek a hajók most halászati terület és alternatíva nélkül maradtak, mivel ezt a flottát korábban már a marokkói halászterületről mozdították el.

Nyíltvízi fajok: A nyíltvízi fajok halászati övezete a parttól számított 13 mérföldről 20 mérföldre módosult, és a fagyasztóval felszerelt és friss árut szállító vonóhálós halászhajókra

¹ 2012/C 377 E/11 sz. állásfoglalás

vonatkozik. A halászható mennyiség 250 000 tonnáról 300 000 tonnára nő (az Európai Bizottság javaslatában 125 000 tonna szerepelt). Nem talált meghallgatásra a Bizottság azon kérése, hogy e faj tekintetében, melynek helyzetét a közös tudományos bizottság 2011. novemberi jelentésében aggasztónak találta, gazdálkodási tervet vezessenek be. Alapvető kérdés a többlet meghatározása. Az ilyen állományok elosztása tekintetében a Bizottság látszólag az utolsó helyen áll, mivel a többlet elsősorban az országban működő egyéb halászati hatalmak közt kerül elosztásra. Ez ellentétes a jegyzőkönyvvel, amely preferenciális elbánást biztosít az EU számára, ezenfelül sérti az európai flotta érdekeit.

A nyíltvízi fajokból álló friss fogást Mauritániában kell kirakodni, és az áru 2%-át az élelmiszerbiztonsághoz való hozzájárulásként ellenszolgáltatás nélkül rendelkezésre kell bocsátani a helyi piacon. Ezt a rendszert kritikával illetik a mauritániai civil társadalmi szervezetek, amelyek szerint meg kell vizsgálni, hogy ez hogyan befolyásolja majd a helyi halászok által fogott halak árát.

A fogás Mauritániában való kirakodásának kötelezettségét nem kellett volna beilleszteni a jegyzőkönyvbe annak előzetes felmérése nélkül, hogy milyen társadalmi-gazdasági következményei lesznek a szóban forgó új intézkedés által a Kanári-szigetek legkülső régióiban okozott veszteségeknek, ahol az ilyen kirakodásokra mindeddig sor került¹.

Ami a fagyasztott nyílt tengeri fajokat illeti, átrakodási kötelezettség van érvényben a fogások ellenőrzésének szigorítása céljából. Ez azonban nem logikus, mivel az átrakodások jogellenes halászatra ösztönöznek, valamint felesleges is, mivel lehetséges ellenőrzéseket végezni a halászati övezet elhagyó hajókon. Egyértelmű, hogy csupán bevétel-növelő szabályról van szó, amely növeli a pénzügyi hozzájárulást.

A fenti technikai feltételek miatt a nyílt tengeri fajokat halászó flotta tevékenysége nem kifizetődő, mivel az nem él ezekkel a halászati lehetőségekkel, és egységesen hangot adott annak a szándékának, hogy azokat jövőben sem fogja igénybe venni.

Tengerfenéken élő halfajok (köztük a szenegáli tőkehal): A halászati övezet az előző jegyzőkönyvben megállapítotthoz képest 6 mérfölddel messzebb kerül a parttól, és a mellékfogások 25%-ról 30%-ra nőnek. Általános kötelezettség van valamennyi fogás kirakodására.

Az egyéb tengerfenéken élő halfajok tekintetében továbbra is 10%-ban van megállapítva a mellékfogások aránya, és eltörlik a mézhéjú állatok, a tintahal és a közönséges tintahal vonatkozásában érvényben lévő mellékfogás-korlátokat (a korábbi jegyzőkönyv szerint 5%).

¹ Tisztán gazdasági szempontból a halászati tevékenység a Kanári-szigeteken évi 40 millió eurónyi közvetlen bevételt generál. Ami a foglalkoztatást illeti, az ágazattal közvetlenül kapcsolatban lévő munkavállalók száma a hajók személyzetével és a halászattal kapcsolatos kikötői tevékenységet űző munkavállalókkal együtt mintegy 2750. Ezenfelül a halászat a szigetek egyik fő exportágazata, amely a 2011. pénzügyi évben 115,3 millió eurót termelt. Nem szabad elfeledkezni arról, hogy a Kanári-szigetek legkülső régió, amelyre a Szerződés értelmében egyedi rendszer vonatkozik. Maga a Bizottság számos fellépést ösztönzött a legkülső régiók fejlődésének elősegítése érdekében, és kötelezettséget vállalt arra, hogy figyelembe veszi ezen régiók érdekeit, amikor kereskedelmi és/vagy halászati egyezményekről tárgyal az e régiókkal szomszédos országokkal.

Másrészt megszűnik a mellékfogásokra vonatkozó tiltás a polip és a szürke tőkehal tekintetében (ami ellentmond a kagyló- és rákhalászat vonatkozásában előírt korlátozásoknak és a lábasfejűekre vonatkozó kvóta hiányának).

A tengerfenéken élő halfajok tekintetében 105 euró/tonna díj, és 2500 tonna teljes kifogható mennyiség került megállapításra, valamint legfeljebb 9 hajó engedélyezhető. A szenegáli tőkehal esetében az engedélyek ára a múlt évi összeghez képest akár 400%-kal is megnövekszik, a hajó függvényében. A díj 90 euró/tonna, a teljes kifogható mennyiség 4000 tonna és összesen 11 hajó engedélyezhető. Csak két hajó számára van hely, amelyek jelenleg a halászati területen tartózkodnak.

A mauritániai kötelező kirakodások növelik az adókból és a kikötői szolgáltatások fejében fizetendő díjakból eredő magánkölteket. Ehhez járul még az a kötelezettség, miszerint a hajók személyzetét 60%-ban mauritániai tengerészeknek kell alkotnia, akiknek többsége nem rendelkezik megfelelő képzettséggel, ami következményekkel jár a fedélzeti biztonságra és a halászati tevékenység hatékonyságára nézve. Ezenfelül a helyiek általában nem halásznak, a halászat csak a szegénységből való kilábalásra szolgál és a migráció megfékezésére. Ha azt akarják, hogy ez az intézkedés hatékony legyen, nem szabadna az állampolgárság kritériumára alapulnia.

További költséget képez, hogy a hajót műholdas hajómegfigyelési rendszerrel kell felszerelni (az EU által megkövetelt rendszeren túl), hogy kísérleti jelleggel lehetővé váljon a párhuzamos jelátvitel.

Mészhéjú állatok (mélyvízi garnélarák, fűrészkes garnélarák): A halászati tilalmi övezet a parttól számított 6 mérföld helyett 8 mérfölddel kezdődik, ugyanakkor északon annak határvonala a korábbtól enyhén eltérő topográfiai kritérium szerint került megállapításra. A halászati terület déli részén tartózkodó flotta fele – minimum 10 hajóval – bármikor megközelíthetné a partot, legfeljebb 6 mérföldes távolságra.

A halászati övezet áthelyezése a jövedelmezőség súlyos csökkenését jelenti az ágazat számára, mivel a garnélarák halászati területének nagyobb része a határos területeken található, továbbá nincsenek olyan tudományos jelentések, amelyek a szóban forgó fajok tekintetében túlhalászatot állapítottak volna meg, s ezáltal indokolttá tennék a szóban forgó halászati övezet módosítását. A terület északi részén módosult a védelmi zóna is, ami szintén csökkentette az engedélyezett övezetet. Ez az intézkedés a garnélarák fogások tekintetében mintegy 21,6%-os veszteséggel járhat.

Másrészt korlátozások vannak érvényben a mellékfogásokat illetően is, így a lábasfejűek nem halászhatók, 20%-ról 10%-ra csökken a mellékfogásként kifogható halak mennyisége és 7,5%-ról 5%-ra a tarisznyarákoké. Ez, az üzleti forgalom mértékében bekövetkezett 30%-os csökkenés lehetetlenné teszi a jövedelmező halászatot, ugyanakkor a visszadobott mennyiség növelésére ösztönöz az olyan fajok esetében, amelyek halászata jelenleg tilalom alá esik, de kifogásuk elkerülhetetlen.

A déli területeken a parttól számított 6 és 8 mérföldes határvonal közt alkalmazott egyidejű jelenlét mechanizmus jelentős adminisztratív nehézségekkel jár annak meghatározása tekintetében, hogy adott időben mely hajók élhetnek ezzel a joggal.

Tarisznyarákok: A halászati övezet már nem terjed ki az 17° 50 szélességi körtől délre, ahogyan az előző jegyzőkönyvben, és hajónként 250-ről 500-ra nő a halfogó szákok száma, azaz a halászati erőfeszítések kisebb területre koncentrálnak. A teljes kifogható mennyiségre való tekintettel csak egy hajó dolgozhatna.

Tonhal és felszíni horogsor: Nincsenek jelentős változások. Ennek eredményeként az augusztus 1-je óta kért engedélyek ezekre a kategóriákra vonatkoznak, amelyek az egyedüli olyan kategóriák, amelyeket az új jegyzőkönyv nem érint.

Ezenfelül meg kell említeni azt is, hogy a jegyzőkönyv értelmében az üzemanyagot teljes mértékben a monopóliummal rendelkező állami vállalat szolgáltatja a piaci árnál magasabb áron (ami például a kagyló- és rákhalászattal foglalkozó hajók esetében hajónként évente 45 000 euróval több költséget jelent).

Pénzügyi hozzájárulás és ágazati támogatás

A pénzügyi hozzájárulás sokkal nagyobb mértékű a korábbi jegyzőkönyvben előírtnál, miközben a halászati lehetőségek csökkentek, tekintettel arra, hogy a lábasfejűek kategóriája már nem létezik. A jegyzőkönyv költséges és kiegyensúlyozatlan. Ezenfelül nem indokolt a hajótulajdonosok magánjellegű pénzügyi hozzájárulásának felülvizsgálata, miközben csökkennek a halászati lehetőségek és szigorodnak a technikai feltételek.

Az ágazati támogatást illetően a korábbi jegyzőkönyv évi 11 millió eurót biztosított, amit a mauritániai kormány nem fektetett be megfelelően, ezért az EU úgy határozott, hogy az új jegyzőkönyvben ezt az összeget évi 3 millió euróra csökkenti (noha a magánszektor által díjak formájában fizetett hozzájárulás drasztikusan, 300-400%-kal magasabb a korábbi jegyzőkönyvben megállapítottnál). A szóban forgó ágazati támogatás három prioritási tengely mentén oszlik el: tudományos együttműködés és képzés, nyomon követés és környezet.

Az előadó egyéb megjegyzései

A fenntartható halászatra vonatkozó megállapodások esetében továbbra is a „halászati partnerségi megállapodások” kifejezést kell használni, amely kifejezetten hivatkozik a részes országokra és a köztük fennálló, egyenlőségen alapuló kapcsolatokra. E megállapodásoknak elő kell mozdítaniuk, hogy a harmadik országokban folytatott halászati tevékenységekre fenntartható módon és kölcsönösen kielégítő megállapodások alapján kerüljön sor, valamint biztosítaniuk kell az uniós halászati ágazat magánberuházásainak biztonságát.

Meg kellene fontolni továbbá az Európai Unió magánbefektetőinek részvételét közös vállalatokon keresztül, azzal a céllal, hogy hozzájáruljanak a felelős halászati gyakorlatok alkalmazásához, a társadalmi és gazdasági fejlődéshez és a technológiaátadáshoz.

Mindenekelőtt azonban nem feledkezhetünk meg arról, hogy a halászati partnerségi megállapodások erősen kereskedelmi jellegűek, melyek azt célozzák, hogy az uniós flották biztosíthassák a közösségi piacok ellátását, s ennek rendelődik alá az együttműködés, amelyet az EU kínál ágazati támogatás gyanánt a tengerparti állam halászati gazdálkodásának megerősítése céljából.

Másrészt az EU és Mauritánia közti jegyzőkönyv létrehozásáról szóló határozat Tanács általi elfogadásának jogalapjául a 43. cikk (2) bekezdését kell választani, az EUMSZ 218. cikke (6) bekezdése, második albekezdés, a) pontjával összefüggésben, ellentétben a Tanács legújabb módosításával, miszerint a jogalap a 43. cikk, törölve annak (2) bekezdését.

A Tanács e jogalap révén felhatalmazza az Európai Bizottságot arra, hogy az EU nevében tárgyaljon egy halászati jegyzőkönyvről, amely számos intézkedést foglal magába, így halászati lehetőségeket, technikai intézkedéseket, nyomon követési intézkedéseket, ellenőrzési és a pénzügyi hozzájárulásra vonatkozó intézkedéseket, a közös halászati politika céljainak megfelelő módon, és ebből következően a fenti intézkedések tárgyalását lehetővé tevő jogalap a 43. cikk (2) bekezdése.

Következtetés

A nemzeti közigazgatási szervek és a halászati ipar egybehangzó véleménye szerint a jelenlegi jegyzőkönyv költséges az általa kínált halászati lehetőségekhez és az előírt technikai feltételekhez képest, s emiatt a halászat elveszíti rentabilitását. Ennek következtében a tonnalhalászattal foglalkozó hajók (esetükben a technikai feltételek nem változtak) és a szenegáli tőkehalat halászó számos vonóhálós halászhajó (amelyek csak rövid időszakokra próbáltak dolgozni) kivételével az uniós flotta nem folyamodott ideiglenes engedélyért az 1006/2008 rendelet szerint.

A jegyzőkönyv az alábbi okokból rossz:

- nem ad hozzáférést a lábasfejűekre halászó flottának, amely 32 hajóból áll, amelyek halászterület nélkül maradnak, továbbá nincs lehetőségük arra, hogy más zónákban halásszanak, és ezt az intézkedést semmilyen biológiai indok nem támasztja alá;
- minden flotta számára szűkül a halászati övezet, beleértve a nyílt tengeri fajokat halászó flottát is, minek következtében drasztikusan csökkenni fog a fogások mennyisége;
- a nyílt tengeri fajok, a szürke tőkehal és a mészhéjú állatok halászata vonatkozásában a tonnatartalomban mért halászati erőfeszítés szerinti gazdálkodásról áttérnek a kvóta alapú, a hajók számának korlátozásával kiegészített gazdálkodási rendszerre;
- magasabb költségek az EU és a hajótulajdonosok számára, akiknek ez egyes esetekben 300-400%-os költségnövekedést jelent, amely nem bizonyul méltányos hozzájárulásnak;
- ezenfelül közvetett költségek is megjelennek, amelyek költségesebbé teszik a megállapodást, az alábbi kötelezettségekből kifolyólag: mauritániai kirakodás és átrakodás, az egyes hajókon szolgáló személyzet 60%-a mauritániai, mauritániai üzemanyagfelvétel, egy második műholdas hajómegfigyelési rendszer felszerelése.

Röviden, ez a halászati jegyzőkönyv

- nem előnyös az EU számára, mivel a halászati lehetőségek kiaknázásának feltételei meggátolják a halászat jövedelmezőségét, ahogyan azt a hajók hiánya is mutatja a halászati övezetben;
- és nem előnyös Mauritánia számára sem, mivel az uniós flotta hiánya folytán elesik a pénzügyi hozzájárulás jelentős részétől, nem beszélve a hajók tevékenysége, a

tengerészeknek fizetett bérek stb. által a helyi part menti lakosság számára generált jövedelemről.

A végső következtetés a jelenlegi halászati jegyzőkönyv elutasítása. A halászat feltételeinek felülvizsgálatát a megállapodás ratifikálásának a halászati feltételek elégtelensége és az előírt túlzó technikai feltételek miatti elutasításán keresztül kellene elvégezni egy új megállapodás letárgyalása érdekében, nem pedig a vegyes bizottság útján, miután a jegyzőkönyv hatályba lépett és a hozzájárulást befizették. Amint sor kerül a hozzájárulás kifizetésére, a mauritániai felet semmi sem fogja arra ösztönözni, hogy javítson a technikai feltételeken, mivel ennek számára nincsen semmilyen pozitív hozadéka.

20.2.2013

VÉLEMÉNY A FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Halászati Bizottság részére

az Európai Unió és a Mauritániai Iszlám Köztársaság között érvényben lévő halászati partnerségi megállapodással előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás kétéves időszakra történő megállapításáról szóló, az említett két fél között létrejött jegyzőkönyv megkötésére vonatkozó tanácsi határozattervezetről

(15777/2012 – C7-0419/2012 – 2012/0258(NLE))

A vélemény előadója: Gesine Meissner

RÖVID INDOKOLÁS

Mauritánia a világ egyik legszegényebb és legkevésbé fejlett országa, amely a 2011-es humán fejlettségi mutató szerint a 187 országból a 156. helyen áll. Az ország külföldi pénzügyi segélyekből tartja el magát, és rendkívül el van adósodva.

Az ország politikai helyzete instabilnak tekinthető. A jelenlegi elnök, Mohamed Ould Abdel Aziz 2008 augusztusában államcsíny során megbuktatta a korábbi kormányt, 2009 júliusában pedig elnökké választották. 2012. október 14-én megsérült, miután egy katonai őrzőjárat tüzet nyitott konvojára.

Az ország területén továbbá évek óta terrorizmussal kapcsolatos tevékenységek folynak a mai napig. Ide tartozik az al-Káida is, amely az ország sivatagos területein tevékenykedik. A helyzet a 2012. márciusi, Maliban történt, iszlamista fegyveresek által elkövetett puccs után vált komollyá.

Az ország gazdasága erősen függ a mezőgazdaságtól, a munkaerő nagy részét pedig ez a szektor foglalkoztatja. A két fő kiviteli termék azonban a vasérc és a hal. Az ország nagy része jöllehet sivatagos, a 753 kilométer hosszú part közelében elterülő vizek a világ leggazdagabb halászati területei közé tartoznak.

Az Európai Közösség és a Mauritániai Iszlám Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodás 2006. augusztus 1-én jött létre, és azt két egymást követő jegyzőkönyv hajtotta végre. Az utolsó jegyzőkönyv hatálya 2012. július 31-én járt le. A Bizottság 2012. augusztus 1-je óta a tagállamok halászati engedély iránti kérelmeit közvetlenül továbbítja

Mauritániának. Ez az átmeneti megállapodás 2013 januárjában ér véget.

A Tanácstól kapott megbízás alapján az Európai Bizottság egy új jegyzőkönyvről folytatott tárgyalásokat a Mauritániai Iszlám Köztársasággal. A megállapodást 2012. július 26-án parafálták. Az új jegyzőkönyv az aláírásának időpontjától számított kétéves időszakra szól.

E jegyzőkönyv garantálja, hogy a mauritániai halászati övezetekben halászható állománytöbblethez való hozzáférés tekintetében az uniós flotta elsőbbséget élvez. Ugyancsak célja a fenntartható halászati politika fejlesztése a szóban forgó halászati övezetekben.

Az EU új jegyzőkönyvben meghatározott pénzügyi hozzájárulása az alábbiak szerint bontható le:

a) évi 67 millió euró az uniós hajók Mauritánia kizárólagos gazdasági övezetéhez való hozzáféréseért;

b) évi 3 millió eurónyi meghatározott összeg a felelősségteljes és fenntartható halászatra irányuló nemzeti politika végrehajtására.

A mauritániai kizárólagos gazdasági övezethez való hozzáféréseért kapott pénzügyi hozzájárulás a hatályát veszített jegyzőkönyvben foglalt összeghez képest jelentős mértékben növekedni fog. Az ágazati támogatás összegét azonban a tavalyi évi 20 millió euróról évi 3 millió euróra csökkentik. A teljes pénzügyi hozzájárulás így meg fog egyezni a 2011–2012-es időszakra jóváhagyott összeggel.

Az Európai Közösség és a Mauritániai Iszlám Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodás a Grönlanddal kötött halászati partnerségi megállapodás előtt, valamint a még meg nem újított, Marokkóval kötött halászati partnerségi megállapodás után pénzügyi szempontból a legfontosabb harmadik országgal kötött megállapodás. A szóban forgó megállapodás az EU harmadik országokkal kötött halászati partnerségi megállapodásai teljes költségvetésének közel a felét teszi ki.

A korábbi jegyzőkönyvhöz képest a halászati lehetőségek csökkentek. Ez a csökkenés annak a következménye, hogy a mauritániai halállomány nagy részét teljes egészében vagy túlzott mértékben aknázták ki. Az új kvótákat tudományos tanácsadás és Mauritániának a helyi halász közösségek és a kisüzemi halászat megerősítésére irányuló kérelmei alapján állapították meg.

Különösen a lábasfejűek kizárása említésre méltó. Azzal érveltek, hogy a külföldi flotta túlhalászta a fajt, valamint hogy a helyi flotta kisüzemi kapacitása és a mauritániai part menti halászat elegendő a szóban forgó források halászatához. A helyi halászati szektor megerősítése érdekében ugyancsak megegyeztek a nyíltvízi halfajok halászati övezetének kiterjesztéséről: a nyílt tengeri vonóhálós halászhajók legfeljebb 20 mérföldnyire közelíthetik meg a partot. Becslések szerint így jelentősen csökkenni fog a járulékos fogások száma.

Az előadó különösen üdvözli azt a kötelezettséget, amely szerint a nyíltvízi kisméretű halfajokból származó fogás 2%-át a helyi lakosság számára partra kell rakodni. Az említett intézkedés helyi halászok fogásának árára gyakorolt hatását azonban figyelmesen meg kell

vizsgálni.

Az előadó végül aggodalmának ad hangot azon problémák kapcsán, amelyeket a halászati partnerségi megállapodás okozhat az európai flottának és halászati iparnak, valamint az egykor az említett hajókon dolgozó mauritániai tengerészeknek. Aggodalmát fejezi ki továbbá a hajótulajdonosok fogás szerint megállapított díjai jelentős emelkedésének következményei kapcsán.

Következésképpen az előadó üdvözli a halászati partnerségi megállapodást, amely összhangban van a jövőbeni közös halászati politika külső dimenzióival, és amelynek feltételeiről a politikák fejlesztési célú koherenciája elvei és a harmadik országokkal 2002-ben kötött halászati partnerségi megállapodások integrált keretrendszere szerint folytatnak tárgyalásokat. Az EU és a harmadik országok közötti halászati megállapodások nemcsak a fejlődő országok kizárólagos gazdasági övezeteihez való hozzáférést garantálják az uniós hajóknak, hanem inkább a partnerség, a fejlesztési politika és a fenntartható halászat alapjául szolgálnak. Ezért a halászati partnerségi megállapodások kizárólag a part menti vizek többletállományaira vonatkozhatnak, valamint figyelembe kell venniük a hal fejlődő országok táplálkozásában betöltött szerepét.

Az előadó végül arra szeretné felhívni figyelmüket, hogy a korábbi halászati partnerségi megállapodás utólagos értékelése elismeri, hogy a halászati partnerségi megállapodás mérsékelten pozitív, 1,4-es és 1,5-ös költség-haszon aránnyal jár az EU számára. Mivel az új jegyzőkönyv feltételei azonban jelentősen megváltoztak, az új költség-haszon arány is más lesz.

A Fejlesztési Bizottság felhívja a Halászati Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy javasolja a Parlamentnek, hogy adja meg jóváhagyását.

A Fejlesztési Bizottság felhívja a Bizottságot, hogy a jegyzőkönyv végrehajtása során kellőképpen vegye figyelembe az alábbi megállapításokat:

a) A Bizottságnak arra kell sürgetnie a Mauritániai Iszlám Köztársaságot, hogy az éves összeget a nemzeti, felelősségteljes és fenntartható halászati politika alkalmazására használja annak érdekében, hogy fejlessze az országban található kikötőhelyeket azért, hogy az uniós hajók Nouakchott kikötőjén kívül más mauritániai kikötőkben is kirakodhassák fogásukat, valamint arra, hogy előmozdítsa a halászati szektor női vállalkozásait, illetve hogy ellenőrzési és megfigyelési tevékenységeket és állományfelmérést végezzen.

b) Különösen azt kell ellenőrizni, hogy a lábasfejűeknek a halászati partnerségi megállapodásból való kizárása jelentős hatást gyakoroljon az állományok helyreállítására, és ne vezessen a mauritániai flotta halászati többletkapacitásához.

c) Arra ösztönzi a Bizottságot, hogy vitassa meg Mauritániával hosszú távú halászati gazdálkodási tervek kidolgozását, amelyekbe beletartozna minden halászati lehetőség mauritániai hatóságok általi nemzeti és harmadik országbeli flottákra vonatkozó elosztása.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	19.2.2013
A zárószavazás eredménye	+ : 13 - : 10 0 : 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Thijs Berman, Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Véronique De Keyser, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Mikael Gustafsson, Filip Kaczmarek, Michał Tomasz Kamiński, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Jean Roatta, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Keith Taylor, Eleni Theocharous, Patrice Tirolien, Anna Záborská
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Philippe Boulland, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Gesine Meissner

5.3.2013

VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Halászati Bizottság részére

az Európai Unió és a Mauritániai Iszlám Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodással előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás megállapításáról szóló jegyzőkönyv két éves időszakra történő megkötésére vonatkozó tanácsi határozattervezetről (15777/2012 – C7-0419/2012 – 2012/0258(NLE))

A vélemény előadója: François Alfonsi

RÖVID INDOKOLÁS

A Tanácstól kapott megbízás alapján a Bizottság tárgyalásokat folytatott a Mauritániai Iszlám Köztársasággal az Európai Közösség és a Mauritániai Iszlám Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv megújításáról. A tárgyalások eredményeként a felek 2012. július 26-án egy új jegyzőkönyvet parafáltak. Az új jegyzőkönyv az aláírásának időpontjától számított kétéves időszakra szól.

A jegyzőkönyv elsődleges célja, hogy az uniós hajóknak – a rendelkezésre álló többlet korlátain belül – halászati lehetőségeket biztosítson Mauritánia vizein. Tárgyalási álláspontjának meghatározását a Bizottság többek között az említett megállapodás keretében létrehozott tudományos bizottság véleményére alapozta.

Az általános cél az Európai Unió és a Mauritániai Iszlám Köztársaság közötti együttműködés szorosabbra fűzése annak érdekében, hogy a mauritániai halászati övezetben lehetővé váljon a fenntartható halászati politika fejlesztése és a halászati erőforrások felelősségteljes kiaknázása, ami mindkét fél érdekét szolgálja.

A jegyzőkönyv szerinti, 140 000 000 EUR-t kitevő összes pénzügyi hozzájárulás a teljes időszakra vonatkozóan az alábbiakból áll: a) 67 000 000 EUR a halászati erőforrásokhoz való hozzáférést biztosító jogokért, és b) 3 000 000 EUR a Mauritániai Iszlám Köztársaság halászati politikájának fejlesztésére irányuló támogatás címén. Ez a támogatás megfelel a nemzeti halászati politika célkitűzéseinek.

Kiadás típusa	2012	2013	ÖSSZESEN
A természeti erőforrások megőrzése és kezelése	70 000 000€	70 000 000€	140 000 000€
ÖSSZESEN	70 000 000€	70 000 000€	140 000 000€

A Költségvetési Bizottság szerint az alábbiakat kell figyelembe venni a megállapodás végrehajtásakor:

- évente meg kell vizsgálni, hogy az e megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv értelmében hajókat üzemeltető tagállamok eleget tettek-e a fogásra vonatkozó jelentéstételi rendelkezéseknek. Amennyiben nem, a Bizottságnak el kell utasítania ezen államoknak a következő évre vonatkozó halászati engedélyekre irányuló kérelmeit;
- évente jelentést kell benyújtani az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jegyzőkönyv 6. cikkében megállapított többéves ágazati program eredményeiről, illetve
- a tagállamoknak a fogásra vonatkozó jelentéstételi kötelezettségeknek való megfeleléséről; a jegyzőkönyv lejáratát megelőzően vagy az esetleges megújításra vonatkozó tárgyalások megkezdése előtt be kell nyújtani az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jegyzőkönyv utólagos értékelését, beleértve egy költség-haszon elemzést is.

A Költségvetési Bizottság felkéri a Halászati Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy javasolja a Parlamentnek, hogy adja meg egyetértését.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	4.3.2013
A zárószavazás eredménye	+ : 23 - : 10 0 : 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Marta Andreasen, Richard Ashworth, Reimer Böge, Zuzana Brzobohatá, Jean-Luc Dehaene, Göran Färm, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Jens Geier, Ivars Godmanis, Ingeborg Gräßle, Lucas Hartong, Jutta Haug, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Anne E. Jensen, Ivailo Kalfin, Jan Kozłowski, Giovanni La Via, Claudio Morganti, Vojtěch Mynář, Juan Andrés Naranjo Escobar, Dominique Riquet, László Surján, Helga Trüpel, Derek Vaughan, Angelika Werthmann
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	François Alfonsi, Edit Herczog, Jürgen Klute, María Muñiz De Urquiza, Georgios Stavrakakis, Nils Torvalds

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	29.5.2013
A zárószavazás eredménye	+ : 16 - : 6 0 : 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	John Stuart Agnew, Alain Cadec, Chris Davies, Carmen Fraga Estévez, Dolores García-Hierro Caraballo, Marek Józef Gróbarczyk, Werner Kuhn, Isabella Lövin, Gabriel Mato Adrover, Guido Milana, Maria do Céu Patrão Neves, Crescenzo Rivellini, Ulrike Rodust, Raúl Romeva i Rueda, Struan Stevenson, Nils Torvalds
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Jean-Paul Basset, Izaskun Bilbao Barandica, Jean Louis Cottigny, Gesine Meissner, Ana Miranda, Antolín Sánchez Presedo
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Pablo Arias Echeverría, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Carlos José Iturgaiz Angulo, Teresa Jiménez-Becerril Barrio